

DIMITRIOS

nr.40 – decembrie 2013

foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poștă

www.sfantuldumitruposta.ro

CUVÎNTUL SĂPTĂMÂNII

Fără pretexte

pr. paroh Mihai Gojgar

Duminica a XXVIII-a după Rusalii este un popas din cursul anului bisericesc ce ne prilejuiește rememorarea unei situații cu siguranță trăite în viață, și anume întâmpinarea unui sau unor refuzuri din partea celor pe care i-am dorit alături de noi în diferite clipe ale existenței noastre. Pericopa citită în această zi, extrasă din Evanghelia după Luca (XIV, 16-24), este cunoscută sub numele de *Pilda celor poftiți la cină* și chiar și acest titlu ne transpune într-un cadru oficial, scrobit, chiar dacă organizatorul mesei era un om oarecare (v. 16). Nu puțini sunt cei care, fără să fie bogați, au plăcerea, bucuria să invite la momentele importante din viața lor foarte multe persoane. Mai ales când ne referim la clipele fericite, este o evidență faptul că bucuria se cere împărtășită, oferită, cu dărnicie, fără limite. La toți sau măcar la mulți (v. 16). Pregătirile sunt impecabile, totul este frumos, aranjat, ce mai?, știți foarte bine cum gândim și facem când se ivesc astfel de evenimente. Emoții mari, dorința de a impresiona, de a bineplăcea. Apoi, așteptarea invitațiilor. Și înfruntarea unor refuzuri: nu pot să vin, nu ajung azi, poate altădată, mă revanșez etc. La fel cum în pilda de astăzi, invitații „au început unul câte unul, să-și ceară iertare” (v. 18). Desigur că toți aveau dreptate. Bineînțeles că nimeni nu putea să-și lase treburile *individuale* deoparte. Nu este normal să se îngrijească de avutul lor, de familia proaspăt întemeiată? Vom răspunde că da, că înțelegem, că ne pare rău, dar...asta este. Și după mai multe respingeri de înțeles este și atitudinea gazdei: „Atunci, mâniindu-se, stăpânul casei a zis: Ieși îndată în piețele și ulițele cetății, și pe săraci, și pe neputincioși, și pe orbi, și pe șchiopi adu-i aici” (v. 21). S-a întristat, s-a posomorât. Chiar nici unul să nu vină? Eu mă pregătesc jertfelnic și ei declină chemarea mea. Vedeți dorința gazdei? Să umple casa, să-și ofere dragostea. Căci după ce au venit toți săracii, și neputincioșii și orbii și șchiopii, stăpânul

casei poruncește: „Ieși la drumuri și la garduri și silește să intre, ca să mi se umple casa” (v. 23). Acesta este un verset care a ridicat multe semne de întrebare: cum adică „silește-i”? Adică era o invitație cu aspect de poruncă? Era o sarcină de serviciu? Erau obligați? Nu, formal nu. Dar înainte de a explica asta, să precizăm că sensul expresiei era „îndeamnă-i pe toți”, „forțează-i prin anunțarea cinei bogate”, „stârnește-le curiozitatea și dorința de a fi aici cu mine”. În sensul acesta trebuie înțelesul cuvântul „silește-i”. Apoi, era sau nu sarcină, obligație? Într-un fel era. Căci atunci când cineva face eforturi deosebite pentru a-și exprima iubirea nici un obiectiv individualist nu trebuie să treacă înainte. În momentul când există posibilitatea ca o persoană să se deschidă pentru împărtășirea iubirii care îl domină, grijile noastre trebuie să treacă în plan secund. Nimeni nu a zis că este ușor. Căci nimeni nu știe mai bine ca noi înșine cât de importante sunt grijile noastre. Dar, ca un gând suveran al minții noastre, un gând încălzit de o fierbinte iubire comunională, trebuie să avem în vedere că bucuria celui alt îl împlinește pe el și ne îmbogățește pe noi. Îl mulțumește pe el și ne desăvârșește pe noi. De fapt, aici am vrut să ajungem: a răspunde la chemarea cuiva, punând în stand-by preocupările și temele noastre cotidiene, este o jertfă de iubire. Dăruim din timpul nostru, pentru a ne înveșnici. Ne săturăm la masa iubirii aproapelui, sărăcindu-l de refuzuri, respingeri, frustrări. Cu alte cuvinte, o invitație la neacceptarea pretextelor.

SEARĂ DE NEVITAT, ÎN BISERICA SFÂNTULI DUMITRU POȘTĂ

Alexandra Bădiță

De cum am intrat în luna decembrie am și început să ne gândim la sărbătorile frumoase care urmează, pentru că în jurul nostru pregătirile sunt în toi iar cei cu care ne întâlnim, parcă ne transmit că este cazul să ne bucurăm și să ieșim din rutina zilnică. Asta s-a întâmplat pe 1 decembrie la biserica noastră, datorită grupului psaltic **Ethos Bizantin**, care atât cu colindele cât și cu bucuria din ochii lor, ne-au vestit că *Fecioara astăzi pe Cel mai presus de ființă naște...Îngerii cu păstorii slavoslovesc, iar magii cu steaua călătoresc*. Biserica, plină la Sfânta Liturghie, a devenit neîncăpătoare seara, la acest concert de colinde care a atras oameni de toate vârstele. Ce au avut aparte? Cu ce ne-au bucurat ei mai mult? Cu totul aparte a fost prezența în cadrul grupului de cântăreți a unei voci feminine, care prin gingășie și căldură, ne-a purtat colindul dincolo de încântarea urechilor, drept la inimă. Și mesajul pur creștin transmis atât de bine prin intermediul cântărilor bizantine, anume, că bucuria pe care trebuie să o transmită colindele este cea întru slava Nașterii Domnului. Mesaj pe care nu-l pot oferi nicidecum așa zisele colinde de comerț. Încântarea a fost mare și am rezistat cu greu ispitei de a aplauda în biserică. A existat pe toată durata concertului un schimb mut de emoții între cântăreți și spectatori, care s-a manifestat prin zâmbete și gesturi de căldură transmise reciproc. Dar gazdele s-au pregătit cu covrigi, prăjituri și ceai cald, iar seara s-a prelungit cu discuții, veselie și multe autografe pe care cei de la Ethos Bizantin le-au oferit pe CD-urile vândute. Cererea a depășit oferta din acea seară așa că am dorit să le avem spre vânzare în biserică. Vă recomand să cumpărați de la pangar cele două CD-uri ale grupului Ethos Bizantin: *Ce sară-i da'astă sară și Împărăteasa mea cea preabună*. Calitatea este testată și sunt cadoul ideal în această perioadă. Vă amintesc că ne mai putem bucura împreună, tot în comunitate noastră de pe strada Franceză, în data de 22 decembrie când vom avea trei grupuri de colindători.

AJUNUL CRĂCIUNULUI

diac. Bogdan Bădiță

Ajunul Crăciunului, adică ultima zi din Postul Nașterii Domnului este zi de post aspru. Dacă din 15 noiembrie până pe 23 decembrie postul este mai ușor de ținut, deoarece sunt zile cu dezlegare la pește, cea din urmă zi a postului este una de ajunare, această zi fiind consemnată încă din secolul IV. Nașterea Domnului este anunțată în lume de creștini prin colinde, mai ales prin copii și tineri. Aceștia sunt primiți de creștini cu mere, nuci, covrigi și turte. Tot în această zi preotul umblă pe la casele credincioșilor cu icoana Nașterii Domnului, spre a vesti măritul praznic al Întrupării Fiului lui Dumnezeu. Din punct de vedere liturgic, umblatul cu icoana este o slujbă săvârșită pe străzi, prin curți și prin case. Precum odinioară făcea crainicul, părintele se străduiește să anunțe Nașterea Domnului. Noaptea de ajun și apoi cele trei zile de prăznuire sunt zile sfinte, în care toată creștinătatea se bucură încă o dată de venirea Fiului lui Dumnezeu. Toți suntem nostalgici după zilele petrecute în copilărie lângă bradul frumos împodobit. Sau când mergeam cu mari emoții să colindăm la sat, sau oraș, întorcându-ne cu bucuria vestirii acestui mare eveniment pe care îl trăiam și noi prin aceste colinde. Între Crăciun și Bobotează nu se fac îngenunchieri și plecaciuni. Excepție fac însă canoanele primite de la părintele duhovnic, săvârșite în taina camerei fiecăruia. Acest mare eveniment care de peste 2000 de ani a bucurat întreaga omenire, este împlinirea făgăduinței făcută de Dumnezeu protopărinților noștri Adam și Eva. Toți s-au bucurat de această zi, și cerul și pământul. Sper ca în acest an să reținem Nașterea Domnului cu și mai multă bucurie, tot golul din inimile noastre să fie umplut de Hristos și să conștientizăm ceea ce se propovăduiește de sute de ani în biserici că "Fecioara astăzi pe Cel mai presus de ființă naște și pământul peștera Celui neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slăvesc și magii cu steaua călătoresc, că pentru noi S-a născut prunc tânăr, Dumnezeu Cel mai înainte de veci."

IGNATUL

Teodora Poptean

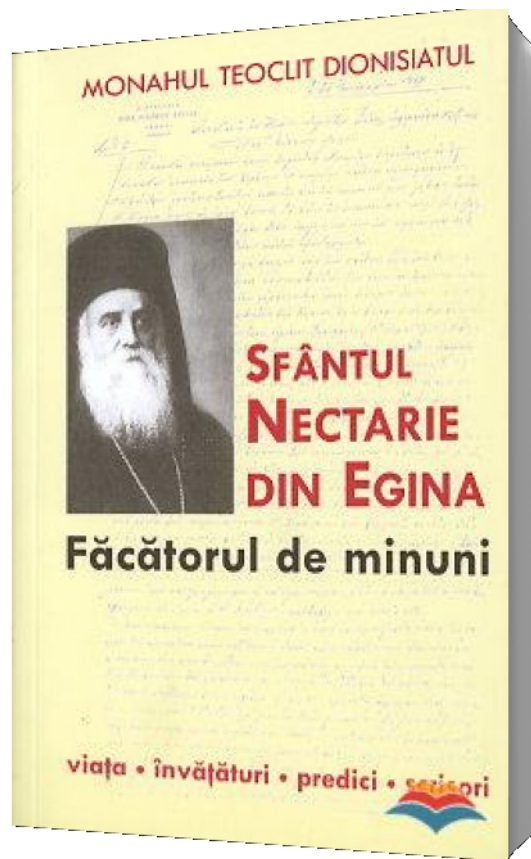
Sărbătoarea zilei de 20 decembrie se numește în popor Ignatul sau Ihnatul, Ignatul porcilor sau Inătoarea. În unele zone, porcul se taie chiar în ajunul Crăciunului și din carnea lui sunt preparate cu precădere produsele care se consumă între Crăciun și Bobotează. Conform rânduiei tradiționale, tăierea porcului a fost considerată singura activitate permisă în ziua de Ignat, celelalte munci gospodărești încălcând normele sărbătorii. Folcloriștii spun că obiceiul tăierii porcului în ziua de Ignat își află rădăcinile în tradițiile antichității romane. Acest sacrificiu simboliza anul ce se stinge, urmând ca o nouă viață să se înfiripe, aceea a noului an. În desfășurarea obiceiului sacrificării porcului, se respectă anumite condiții de timp și spațiu. Sacrificiul nu poate fi început înainte de ivirea zorilor și nici nu poate depăși apusul soarelui. Totodată, locul ales pentru tăierea porcului este supus unui ritual de purificare, fiind tămâiat și stropit cu agheasmă sau cu apa neîncepută, pentru a îndepărta duhurile necurate. După ce animalul este sacrificat și carnea este sortată, are loc un al doilea act ceremonial: împărțirea pomenii porcului. Prin tradiție, ea se oferă împreună cu o lumânare aprinsă, celor care au ajutat la tăierea porcului, ca și săracilor. Din restul cărnii se prepară produsele destinate sărbătorilor de Crăciun, Anul Nou și Bobotează: cârnați, tocătură, piftie, tobă, caltaboși, carne friptă etc. Totodată, o parte se conservă pentru a fi consumată peste an. Nimeni nu se atinge însă de preparatele din carnea porcului decât

după ce, în dimineața de Crăciun, o parte din ele sunt împărțite de femei, în vecini sau la biserică, pentru morții familiei. Acest obicei se respectă cu strictețe, întrucât, a gusta mai înainte de a sacrifica se socotește ca cel mai mare păcat și de vătămare pentru sufletele protopărinților care cer și doresc acest sacrificiu. Altfel spus, e o invitație la a ne gândi mai întâi la cei din jur. Sau măcar a ne gândi și la ei.

RECOMANDARE DE CĂRȚE - Sfântul Nectarie de Egina, făcătorul de minuni

pr. Gheorghe Dinca

Sfântul Nectarie. Un nume tot mai cunoscut în zilele noastre, iubit deopotrivă de greci (din neamul cărora s-a născut), ca și de români (care l-au adoptat). Sfintele sale moaște se găsesc la mănăstirea Radu Vodă din București. Cred că suntem îndreptățiți să ne întrebăm de ce Sfântul Nectarie și-a „câștigat” atâta respect și atașament printre creștinii mai mult sau mai puțin apropiați ai bisericii. Unul din motive ar fi acela că de multă vreme (încă din timpul vieții sale) este cunoscut drept vindecător al unor boli foarte grave; totodată datorită intervențiilor sale minunate și salutare în viața unor oameni. Însă un alt motiv ar veni din cunoașterea vieții sale, cu care mulți ne putem identifica. Cartea monahului Teoclit Dionisiatul – **Sfântul Nectarie de Egina, Făcătorul de minuni** caută să ni-l descopere pe sfânt dintr-o multitudine de surse. Astfel, pe lângă o biografie amănunțită, găsim și învățăturile, predicile și scrisorile sale. Citindu-i viața vom înțelege că un om de o asemenea statură duhovnicească nu este ferit de suferință și experiențe din cele mai grele, cum ar fi: lipsuri de tot felul, sărăcia materială, degradarea socială, nedreptăți îndurate (uneori chiar din partea confracților!), dorințe neîmplinite... Credem sau nu, toate acestea fac parte chiar și din viața unui sfânt! Citindu-i viața, îl vom simți pe Sfântul Nectarie fratele nostru de suferință, împrumutându-i poate exemplul de dăruire pe care l-a depus în fiecare lucru pe care l-a făcut în această viață pământească: fie în postul de tânăr ucenic al unui textiler, de pedagog și învățător de școli, fie din postura de episcop, fie din cea de director al unui Seminar teologic, fie din poziția de ctitor de mănăstire și de obște monahală (în insula Eghina). În carte, pe lângă o biografie amănunțită, găsim și învățăturile, predicile și scrisorile sale. Prin urmare îl putem cunoaște nu numai din relatările altora, ci din propriile sale scrieri, pline de dragoste. Ele ne arată cât de frumos și poetic se poate scrie despre virtuțile creștine, cu un elan sufletesc pe care îl găsim numai la cei care le trăiesc cu adevărat. Pe de altă parte în scrisorile sale, care erau îndreptate în general către cunoscuți ai săi ce aveau nevoie de sfaturi de tot felul, se vede caracterul pragmatic, al omului experimentat și determinat pentru a-și întări obștea în credință dar și a-i ajuta în lipsurile de tot felul. Sfântul Nectarie a fost acuzat pe nedrept de multe ori: de complot, de minciună, de bigotism, de erezie. Pe toate însă a știut să le combată nu atât de mult prin cuvinte, cât prin comportament, prin atitudine, prin fapte, prin smerenie. Pe deasupra, trebuie să știm că Sfântul a fost aproape contemporan cu noi, trecând la Domnul în 1920, deci poate fi considerat un sfânt al epocii noastre, moderne. O carte despre felul cum poate un om schimba o epocă și o societate. O carte pentru cei care vor să îl cunoască pe Sfântul Nectarie dar, să-și oglindească viața în experiența unui cuvios părinte și pe care o găsiți la pangarul bisericii noastre la prețul de 20 de lei.

Vă informăm că aveți posibilitatea de face comenzi speciale de cărți și obiecte bisericești, la pangarul bisericii.

Concert de colinde, în data de 22 decembrie

„Oaspeți cu azur în gene” vrem să fim și noi și voi și să întâmpinăm cu bucurie sărbătoarea cea mare a Nașterii Domnului. Unde facem acest lucru? În biserica noastră, **duminică 22 decembrie, ora 12.00**, imediat după Sfânta Liturghie. Așadar, vă invităm la tradiționalul concert de colinde susținut de corul bisericii Sfântul Dumitru Poștă și de invitații speciali: grupul de colindători al corului Datina românească – Asociația Tradiția Românească precum și cel al copiilor de la Grădinița nr.24. Cu această ocazie, biserica noastră va găzdui un **târg de produse**, de unde puteți achiziționa cadouri de Crăciun și creații realizate de enoriași. Cei dintre dumneavoastră care doresc să facă o surpriză familiei, prietenilor, colegilor, invitând corul de colindători acasă sau la sediul societății unde lucrați, o puteți contacta direct pe **Alexandra Bădiță la tel.0742 824 190; email: alexandra_badita@yahoo.com** sau recomanda aceste date de contact.

„Slobozi-ne gazdă-n casă,/ C-afară plouă de varșă,/ și-n tindă ninge de frige....”

DONAȚII SAU CONTRACTE DE SPONSORIZARE ÎN PROCESUL RESTAURĂRII

pr. paroh Mihai Gojgar

Biserica Sfântul Dumitru este în proces de restaurare majoră. Mă adresez dumneavoastră, ca unor prieteni ai acestui lăcaș. Cheltuielile depășesc posibilitățile noastre materiale. Proiectanții, dirigenții, utilitățile, în afară de costurile propriu-zise ale restaurării, sunt de 1500 euro lunar. Enorm, pentru o parohie mică și foarte puțin susținută material. De aceea, dacă aveți posibilitatea unor donații sau încheierii unor contracte de sponsorizare care să fie scăzute din impozitele dumneavoastră, ne-am bucura să ne sprijiniți. Orice sumă este folositoare. Toate sumele vor fi înregistrate, se vor oferi chitanță și contract semnat. Numele firmei sau donatorului vor fi promovate pe toate căile de comunicare ale parohiei (site, ziar, avizier). Dar, mai important, vă vom fi recunoscători. Cu speranța că ați înțeles demersul nostru, cu siguranța prieteniei dumneavoastră, aștept să dați un semn pozitiv acestei solicitări. Contractul de sponsorizare și alte informații necesare din punct de vedere al legislației în vigoare, pot fi obținute la biserică sau scriind la adresa de email: mihaigojgar@yahoo.com

DĂRUIEȘTE CU NOI!

Ca în fiecare an, în preajma Crăciunului, comunitatea noastră împarte daruri celor aflați în nevoi, familii cu grave probleme materiale și, de cele mai multe ori, afectați de boli și suferințe. Avem o listă întreagă de oameni care au nevoie de ajutor și mângâiere, identificați de părintele paroh Mihai Gojgar precum și de asistentul social Paula Drăgan, membru al comunității Sfântul Dumitru – Poșta. Vă invităm să participați alături de noi la această acțiune, având prilejul să duceți chiar dumneavoastră darurile în casele acestor oameni și să vă bucurați împreună cu ei. Puteți dona alimente sau bani pentru un coș cu cele de trebuință. Mai mult decât atât, puteți dărui haina călduroasă, ghetuțele noi care îi lipsesc unui copil sau jucăria la care visează. De asemenea, darurile dumneavoastră le puteți lăsa în orice zi la biserică, specificând destinația și conținutul pachetului. Paula Drăgan ne-a pus la dispoziție lista cu o parte dintre necesitățile familiilor considerate cazuri sociale. Există câteva solicitări precise, pe care vi le aducem la cunoștință. Cei care doresc să le dea curs, sunt rugați să o contacteze pe Paula, email: dpaula1982@yahoo.com.

- pantaloni și ghetuțe pentru doi băieți de 1,5 ani și 4 ani. Pampers, lapte 1,5 grăsimi, Milupa 3, fructe, cereale, biscuiți, detergent.

- fată de 9 ani și băiat de 13 ani: haine groase de iarnă și încălțăminte: fată- măsura 34; băiat-măsura 39; tată - măsura 44. Stilouri, pixuri, creioane colorate, carioci, alimente.

-copil 6 ani: rechizite pentru școală, haine, ghete, ulei, zahăr, făină, fructe, carne, lapte, cereale, dulciuri

-copil 4 ani: haine, încălțăminte

Programul serilor catehetice decembrie 2013

16 decembrie: NAȘTEREA DOMNULUI - CAP. 19 DE LA LUCA

Vă invităm să urmăriți activitatea
Bisericii Sf. Dumitru – Poșta pe site-ul:

<http://sfantuldumitruposta.ro>

Ne-am bucura să ne trimiteti păreri, idei și răspunsuri, accesând paginile:
Predici / Oameni / Ce-i de făcut / Cum poți ajuta

De asemenea, pe site veți putea găsi toate numerele din "Dimitrios" în variantă digitală, rezumatele serilor catehetice și multe altele.

Vă așteptăm cu nerăbdare!

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI
RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 – EURO
RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 – USD
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.

Pentru a primi varianta originală a revistei "Dimitrios" trimiteți un mail la adresa revista.dimitrios@yahoo.com cu titlul "ABONARE"

Oricine este dornic să scrie și să contribuie cu articole pentru revista "Dimitrios" este binevenit! Dacă aveți gânduri și idei pe care le considerați potrivite pentru a apărea în "Dimitrios" înșirați-le într-un articol de 300-400 de cuvinte și trimiteți-l la adresa revista.dimitrios@yahoo.com. În cel mai scurt timp posibil vă vom anunța dacă este potrivit și în ce număr urmează să fie publicat! Bine primite vor fi toate cuvintele menite să ne îndrepte, mângâie, sfătuiască, laude, critice. Vă mulțumim!

Biserica
Sf. Dumitru – Poșta

Str. Franceză Nr.1
Sector 3, București
0727 394 631

Program liturgic

Duminică 8.30 – Utrenia și Sf. Liturghie
Luni 18.00 – Program de spovedanie
19.00 – Seară Catehetică
Miercuri 18.00 – Sfânta taină a Maslului
Vineri 18.00 – Acatist
Sâmbătă 10.00 - Parastas